

er fuld Enighed om, at en Udvidelse af Kirken i Esbjerg maa foretrækkes for Opførelsen af en ny Kirke. I denne Henseende bemærkes, at Opførelsen af en ny Kirke af en saadan Størrelse, at den i Forbindelse med den nuværende Kirke vilde kunne afgive fornøden Plads til Menigheden, der for Tiden tæller 8,500 Mennesker, vil kræve uforholdsmæssige Udgifter, idet Omkostningerne efter de udarbejdede Tegninger og Overslag til en ny Kirke med 1,014 Siddepladser vilde udgøre i alt 172,500 Kr., heri indbefattet Omkostningerne ved Byggegrund, og at hverken Kirkens Størrelse kan formindskes, da der efter Byens Indbyggerantal bør være Siddepladser til $\frac{8500}{6} = 1,700$, medens der i de 2 Kirker kun vil blive $1,014 + 400 = 1,414$ Siddepladser, eller Udgifterne til en Kirke af den angivne Størrelse kunne ventes nedbragte. Ved Udvidelse af den nuværende Kirke vil man faa Siddepladser til 800, og ved at afholde Gudstjeneste 2 Gange hver Helligdag altsaa faa Plads til 1,600. Dertil kommer, at Esbjerg endnu er i saa stærk Udvikling, at det er umuligt at overse Forholdene, og at man ved nu at opføre en ny stor Sognekirke og dele Byen i 2 Sogne mulig vil hindre en senere god Ordning af de kirkelige Forhold.

Man maa herefter være fuldt enig med Biskoppen, Provsten og Sognepræsten i Esbjerg i, at det for Tiden maa være mest tilraadeligt at blive staaende ved det mindre omfattende Forslag at søge Kirken udvidet og en residerende Kapellan ansat ved samme, og da Sognepræstens Gerning, som allerede i forrige Aar var uoverkommelig, er bleven endnu vanskeligere at bestræbe, efter at Befolkningen er steget fra 7,000 til 8,500, og den eneste Hjælp, han nu har, er en midlertidig antaget ordineret Medhjælper, maa man finde det paatrængende nødvendigt, at der snarest mulig træffes Foranstaltning til at skaffe Befolkningen i Esbjerg en mere fyldestgørende kirkelig Betjening.

Man tillader sig derfor at genoptage det paa Finanslovsforslaget for 1895—96 stillede Forslag om en Forhøjelse af den heromhandlede Konto af 2,000 Kr. til Lønning af en residerende Kapellan i Esbjerg.

Til II. A. 3. b. Med Hensyn til denne Konto henvises til Anmærkningerne til Finanslovsforslaget for 1895—96, Rigsdagstidenden for 1894—95, Tillæg A., Sp. 810.

Til II. A. 3. c. Med Hensyn til denne Konto henvises til Folketingets Finansudvalgs Betænkning over Forslag til Finanslov for Finansaaret 1890—91 (Rigsdagstidenden for 1889—90 Tillæg B. Sp. 395) og Anmærkningerne til Finanslovsforslaget for 1890—91 (Rigsdagstidenden Tillæg A., Sp. 723), og til samme Betænkning over Forslag til Finansloven for 1893—94 (Rigsdagstidenden for 1892—93 Tillæg B., Sp. 263).

Til II. A. 3. d. Med Hensyn til denne Konto henvises til Anmærkningerne til Forslag til Finanslov for 1894—95 (Rigsdagstidenden for 1893—94 Tillæg A., Sp. 863) og til Anmærkningerne til Finanslovsforslaget for 1895—96 (Rigsdagstidenden for 1894—95 Tillæg A., Sp. 810).

Paa dette sidste Finanslovsforslag vare Tilskuddene til Grove og Simmelthjør Sognekald og til Haderup Sognekald opførte med henholdsvis 1,600 Kr. og 456 Kr. Derhos søgtes 1,000 Kr. til et Sognekald i Arnborg foruden 300 Kr. til samme i Befordringsudgifter samt 1,000 Kr. til Sognepræsten i Skarrild. Af disse Beløb nægtedes imidlertid de 1,300 Kr. til Sognepræsten i Arnborg, idet det ansøedes taget under Overvejelse, om der ikke kunde træffes en Ordning, hvorved Sognepræsten i Skarrild kunde faa 2 i Stedet for som forudsat kun een Kirke at betjene.

Herom har man brevvekslet med Biskoppen over Ribe Stift, af hvis om Sagen afgivne Betænkning det fremgaar, at der vel efter Oprettelsen af et Pastorat Arnborg-Stibild kunde dannes et Pastorat af Skarrild Sogn og Alsing Sogn ved dettes Udskillelse fra sin nuværende Forbindelse med Sønder Felding Sogn. Herefter vilde dette sidste Sogn blive et Pastorat med kun een Kirke, medmindre der blev opført en Tialtkirke i Alderheide i den sydlige Del af Sønder Felding Sogn, hvad Biskoppen imidlertid ikke finder, at der er tilstrækkelig Aaledning til. Da en Omannektering som den nævnte vilde føre til, at Skarrild Sogn og Alsing Sogn, der have henholdsvis 810 og 842 Indbyggere, blive sammenlagte, medens Sønder Felding Sogn, der kun har lidt over 600 Indbyggere, kom til at udgøre et Pastorat, finder man med Biskoppen, at der i alt Fald for Tiden ikke er tilstrækkelig Grund til at søge en Omannektering iværksat, og efter at der paa Finansloven for indværende Finansaar er bevilget 15,000 Kr. til Opførelse af en Kirke i Stibild, hvilket igen forudsætter en Deling af Skarrild og Arnborg